

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ

Proseč | Nové Hrady | Perálec

Milí přátelé,

před rokem jsme touto dobou zažili historicky první plošný zákaz bohoslužeb ve velké části evropských zemí. Smiřovali jsme se s touto situací s nadějí, že to bude jen krátká přeháňka, po které se opět vše vrátí do zaběhnutých kolejí. V létě tomu situace celkem i nasvědčovala. Od podzimu však pandemie opět nabírala na síle a my jsme po trajektorii nakloněné sinusoidy doklouzali až ke kontrolám na hranicích okresů.

Je třeba říci, že díky našim představeným, církev pro věřící postupně vyjednala podmínky, které nám umožňují, třebaž v omezené míře, přijímat svátosti a slavit eucharistii. My kněží můžeme v rámci individuální duchovní služby navštěvovat rodiny, staré a nemocné farníky. Nikdy jsem k tomu neměl tolik času ani příležitostí, jako během tohoto roku. Otevřeně mohu říci, že pro mne a myslím, že mohu mluvit i za jáhna Josefa, tato setkání nejsou povinností, ale spíš radostnou službou, která mne naplňuje vděčností. Nedá se toho mnoho organizovat, ale stále je možné jednoduše přinášet Krista těm, kteří o to stojí.

Objevili bychom jistě daleko více věcí, za které můžeme být vděční. Napadá mne neocenitelná pomoc katolických médií. Nebo obětavá služba pracovníků naší Charity či Potravinové banky. Ano, jsou věci, za které je třeba děkovat.

Přesto mi dovoluňte promluvit také o tom, co vašemu faráři dělá určitou starost. Leží mu na srdci, že je mnoho lidí, kteří v uplynulých měsících kontakt s farností mít nemohli nebo ho kvůli obavám (které nechci zlehčovat) odsunuli stranou. Není si vůbec jistý, co udělat pro to, aby tito farníci nezůstali bez duchovní či praktické pomoci, popřípadě neskončili bez víry. Dělá mu starost, že se děti prakticky nesešly při náboženství, a mnohé z nich už dlouho nebyly v kostele. Obzvláště cítí závazek modlit se za rodiny, které se svými dětmi jen s obtížemi zvládají školní on-line výuku a je toho na ně někdy až příliš. A lituje, že jsou někteří lidé zbytečně ostýchaví, a proto nikdy nepozvou svého kněze, aby se s nimi pomodlil a posílil je svátostmi.

Snad svému pastýři odpustíte, že vám sděluje své starosti, i když dobře ví, že dnes má každý dost těch vlastních. Věřte, nechce vás jimi zatížit. Jen doufá, že když je zveřejní, najde se třeba pár farníků, kteří mu s některou z nich budou umět pomoci. A i kdyby žádné nápady ani síly nebyly, prosí, abyste při modlitbě ke svým úmyslům přidali i ty výše uvedené. Tak snad vyjdeme z této zkoušky sice možná unavení, ale také sjednocení a posílení.

Modlím se za vás a přeji všem požehnané a radostné Velikonoce.

Váš o. Vladimír

Rok svatého Josefa

Dne 8.12.2020 papež František ve svém Apoštolském listu „Patris corde“ vyhlásil Rok svatého Josefa, a to při příležitosti 150. výročí vyhlášení svatého Josefa za Ochránce všeobecné církve. Nejenom nynější papež, ale i jeho předchůdci měli vřelý vztah ke sv. Josefovi. Například svatý papež Jan XXIII. v roce 1961 o sv. Josefovi napsal: „Josef, až na drobné útržky z odkazů na něj tu a tam ve spisech Otců Církve zůstal dlouhá stáletí v pozadí, v jeho charakteristickém utajení, téměř jako dekorativní postava v celkovém obraze Spasitelova života. Trvalo nějaký čas, než překročil hranice těch, kteří ho míjeli pohledem, aby se zakořenil v srdcích věřících a prudce vyrostl do podoby speciálních modliteb a hlubokého pocitu k důvěryhodné odevzdanosti. Vroucí radost z vyhlášení těchto nejhlubších pocitů srdce tolika dojemnými

způsoby byla ušetřena pro tyto moderní časy!“

Je z toho zřejmé, že už před 50 lety tehdejší papež vnímal naléhavost větší úcty a pozornosti k tomuto Světci. Pevně proto věříme, že v dnešní době chce Pán nasměrovat naše srdce, rodiny, farnosti, diecéze a celou církev na svatého Josefa.

Kdo byl (a je) svatý Josef? Je uváděn v evangeliích sv. Matouše a sv. Lukáše, a to jen velmi stručně. Přesto z nich vyplývá, že svatý Josef byl člověkem prostým, skromným a chudým, i když pocházel z královského rodu Davidova. Žil v malém galilejském městě Nazaretě, kde pracoval jako tesař. Již jako mladý člověk se vyznačoval velkou zbožností a laskavou povahou. Byl to muž spravedlivý, který byl stále připraven plnit Boží vůli. Pán Bůh jej vybral za pozemského pěstouna svého Syna Ježíše a zároveň za snoubence jeho Matky Panny Marie. A právě díky tomuto poslání převyšuje svatý Josef svou důstojností všechny svaté, protože naprosto výjimečně a obdivuhodně splnil úkol, který v několika snech obdržel, a v nichž nepochybně rozpoznal vůli Boží.

Papež František se ve svém Apoštolském listu zmiňuje o svatém Josefovi jako o nezvyklé postavě, která je blízka lidské situaci každého z nás. Připomíná, že právě během uplynulých měsíců pandemie jsme mohli zakoušet, že naše životy jsou neseny obyčejnými lidmi, kteří jsou nenápadní a nevyskytují se na titulních stranách novin a časopisů, ale rozhodně mají co říct do chodu našich dějin. Kolik otců, matek, prarodičů a učitelů ukazuje našim dětem nepatrnými všedními gesty, jak překonat krizi uzpůsobením nových zvyklostí a podnětem k modlitbě. Všichni mohou ve svatém Josefovi, nepovšimnutém muži, všedním a skrytém člověku nalézt přímluvce, pomocníka a průvodce těžkými časy. František nám dává před oči Josefa jako „otce“, a to v několika následujících rysech:

Milovaný a citlivý otec - velikost svatého Josefa spočívá v tom, že byl Mariiným snoubencem a Ježíšovým otcem, proto svatého Josefa křesťanský lid vždycky miloval.

Josef viděl, jak Ježíš den ze dne prospíval moudrostí, věkem a oblibou u Boha i u lidí. On jej učil chodit, bral ho na svá ramena a skláněl se k němu, aby mu dal najíst. Ale i on byl jenom „slabý“ člověk a cítil různé nebezpečí Zla. Zlý způsobuje, že svoji křehkost posuzujeme negativně, zatímco Duch se jí dotýká s něhou. Ukazování prstem a soud, který vynášíme nad druhými, jsou velmi často znamením naší neschopnosti akceptovat vlastní slabost a křehkost. Proto je důležité setkání s Božím milosrdenstvím, zejména ve svátosti smíření. Josef nás učí, že mít víru v Boha znamená také věřit, že Bůh může působit i přes naše obavy, naše chyby a naše slabosti. Učí nás také, že uprostřed životních bouří nemusíme mít strach svěřovat kormidlo naší lodi Bohu. Někdy bychom chtěli mít všechno pod kontrolou, avšak Bůh má vždycky širší rozhled.

Poslušný a přívětivý otec - Josefa velice trápilo nepochopitelné Mariino těhotenství. Co se odehrávalo v duši tohoto spravedlivého, když objeví první známky mateřství? V prvním snu mu anděl pomáhá vyřešit jeho obrovské dilema: „Neboj se k sobě vzít svou manželku Marii. Vždyť dítě, které počala, je z Ducha svatého.“ Když se probudil ze spánku, ihned udělal, jak mu anděl

Páně přikázal. Poslušností svoje drama překonal a zachránil Marii. Ve druhém snu anděl Josefovi přikazuje: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uteč do Egypta a zůstaň tam, dokud ti neřeknu.“ Josef neváhal a poslechl, ač tušil velké těžkosti. Ve třetím snu ho boží posel vybízí, aby vzal dítě i jeho matku a vrátil se do izraelské země. Znovu bez váhání poslechne, a stejně tak i během zpáteční cesty, když zjistí, že není bezpečné vrátit se do Judska. Podle dalšího pokynu ve snu se odebral do Galileje a usadil se v Nazaretě. Josef důvěřuje andělovým slovům. Určitě někdy pochyboval, ale Bůh mu v jeho úsudku, jakou cestu volit, vždy pomáhá. Častokrát dochází v našem životě k událostem, jejichž smysl nechápeme. Naše první reakce je často zklamání a vzpoura. Josef nechává svoje úsudky stranou, aby dal prostor tomu, co se děje, jakkoli to vypadá tajemně, akceptuje to.

Bůh řekl našemu Světci: „Josefe, synu Davidův, neboj se“, avšak i pro nás platí: „Nebojte se!“. Je třeba odložit vztek i zklamání a dát prostor tomu, co jsme ani nezamýšleli. Takovýto způsob přijetí života nás uvádí do hlubšího smyslu. Život každého z nás se může zázračně obnovit, najdeme-li odvahu jej žít podle evangelia. A nezáleží na tom, zda se všechno zvrtilo špatně a zda už je něco nevratné. Bůh může dát rozkvést i květům mezi kameny. Proto apoštol Pavel říká: „Víme, že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému.“ A svatý Augustin dodává: „i to, co se nazývá zlem“.

Tvořivě odvážný otec - Josef je opravdovým „zázrakem“, kterým Bůh zachraňuje Dítě a jeho matku. Nebe zasahuje tím, že se svěřuje právě Josefovi, muži s tvořivou odvahou. Ocitneme-li se tváří v tvář těžkosti, je možné se zastavit a vyklidit pole, anebo se nasadit. Právě těžkosti někdy umožňují, aby se v každém z nás ukázaly zdroje, o kterých jsme ani netušili, že je máme.

I pro náš život platí, že použijeme-li odvážnou vynalézavost nazaretského tesaře, pak to, na čem záleží, dokáže Bůh vždycky zachránit. Zdá-li se někdy, že nám Bůh nepomáhá, neznamená to, že nás opustil, nýbrž že důvěřuje nám a tomu, co sami můžeme vymyslet nebo vyřešit.

Vždycky se musíme ptát, zda všemi svými silami chráníme Ježíše a Marii, kteří jsou tajemně svěřeni do naší zodpovědnosti a péče. Syn Všemohoucího přišel na svět přijetím situace obrovské slabosti a stává se plně závislým na Josefově pomoci. Bůh se svěřuje tomuto muži, stejně jako Marie, která v Josefovi nachází toho, kdo jí chce nejenom zachránit život, ale bude neustále

pečovat o ni a o Dítě. Od Josefa se máme učit stejné péči a odpovědnosti - milovat Dítě a Jeho matku, milovat Svátosti a charitu, milovat církve a chudé.

Pracující otec - Charakteristickým aspektem svatého Josefa je jeho vztah k práci. Svatý Josef byl tesař, který poctivě pracoval, aby zajistil živobytí své rodině, proto je patronem všech pracujících. V naší době se práce stává naléhavou sociální otázkou, protože nezaměstnanost leckde dosahuje nadměrné úrovně také v zemích, kde byl dosud blahobyt. Práce je však příležitostí nejen k seberealizaci, ale i k realizaci základní buňky společnosti, kterou je rodina. Rodina, které se nedostává práce, je více vystavena těžkostem, napětím, rozkolům a dokonce zoufalému pokušení rozkladu. Jak lze mluvit o lidské důstojnosti bez snahy o to, aby všichni měli možnost důstojné obživy?

Práce svatého Josefa nám připomíná, že Bůh, který se stal člověkem, neopovrhoval práci. Prosme svatého Josefa, dělníka, abychom našli cesty vedoucí k tomu, že žádný mladý, žádný člověk, žádná rodina nebude bez práce!

Otec ve stínu - Polský spisovatel Jan Dobraczyński ve své knize „Stín otce“ podává formou románu život svatého Josefa, který je ve vztahu k Ježíši pozemským stínem nebeského Otce. Chrání jej, opatruje a nikdy se od Něj nevzdaluje. Otec se nerodí, nýbrž se jím stává. A nelze se jím stát pouze přivedením dítěte na svět, nýbrž zodpovědnou péčí o ně. Pokaždé, když někdo přijme odpovědnost za život někoho druhého, v jistém smyslu tak prokazuje otcovství.

Ve společnosti naší doby se nezřídka zdá, že děti jsou sirotci. Také církve dnes potřebuje otce. Stále aktuální je napomenutí svatého Pavla Korintánům: „I kdybyste měli na tisíce vychovatelů v křesťanské víře, otců nemáte mnoho“; a každý kněz či biskup by měl jako apoštol dodat: „Já jsem se stal vaším otcem v Kristu Ježíši.“

Josefovo štěstí nespočívá v logice sebeobětování, nýbrž v sebedarování. V tomto člověku nikdy není znát frustrace, nýbrž jenom důvěra. Jeho přetrvávající mlčení neobsahuje stížnosti, ale konkrétní projevy důvěry. Tam kde povolání k manželství, celibátu či panenství nedosáhne zralosti sebedarování a zastaví se u pouhé logiky oběti, se pak namísto znamení krásy a radosti lásky stává výrazem neštěstí, smutku a frustrace.

V jistém smyslu jsme všichni vždycky v Josefově situaci, jsme stínem jediného nebeského Otce, který

„dává vycházet svému slunci pro zlé i dobré a sesílá déšť spravedlivým i nespravedlivým“, jsme stínem, který sleduje Syna.

(Zpracováno podle Apoštolského listu papeže Františka „Patris Corde – Srdcem otce“)

Papež František nás všechny vybízí, abychom měli větší lásku k tomuto velkému Svěťci, prosili o jeho přimluvu a napodobovali jeho ctnosti. Především potřebujeme duchovní otcovství sv. Josefa, aby nám pomohl chránit manželství a rodiny. V posledních desetiletích se často hovoří o krizi rodiny, mužství a otcovství. Manželství a rodina byly vždy napadány, ale v současné době mají tyto útoky mimořádnou sílu. Mnoho lidí už ani neví, co to znamená být mužem nebo ženou, natož žít život v manželství či rodině. Je dokonce již více zemí na světě, které předefinovaly manželství a rodinu.

Není potřeba bít na poplach, ale je potřeba „bušit“ na nebeskou bránu a vzít zcela vážně na vědomí, že sv. Josef je s to nám pomoci. Svěťme se mu, on má „silné slovo“ v nebeském království. Svátá Terezie z Avily, velká ctitelka svatého Josefa, prohlásila, že Pán Bůh dal některým světcům moc pomáhat v určitých záležitostech, ale svatý Josef, jak toho sama zakusila, pomáhá v každé potřebě.

Kdysi mi P. Josef Čechal věnoval knížku s názvem „Kytice k poctě sv. Josefa“, abychom vždy, když jsme něco projednávali ve výboru Svatojosefské jednoty, začali úvahou a modlitbou ke sv. Josefovi. Kytice obsahuje krátká nábožná cvičení na celý měsíc březen. Vždy každý den je věnován úvaze o jedné ze ctností sv. Josefa, které nám jsou předkládány k napodobování – např. vzor víry, věrný svědek pravdy, vzor naděje, vzor lásky k Bohu, vzor úcty k Marii, vzor úcty k andělu strážnému, vzor lásky k bližním, vzor pravé zbožnosti, vzor dokonalé pokory, vzor obětavosti, vzor trpělivosti, vzor mlčenlivosti, vzor chudoby ducha, vzor pracovitosti, vzor vnitřního života, vzor dobré volby, vzor a ochránce rodičů a představených, vzor všech stavů,

ochránce umírajících, aj. Z uvedených příkladů vyplývá, že na tohoto Světce je možné se obracet ve všech našich potřebách a obtížích.

Svatý Josef má zvláštní místo v dnešních křesťanských domovech, které jsou uprostřed hluboce odkřesťanštěného světa tolik ohroženy. On chrání manželskou věrnost a pomáhá rodičům vychovávat jejich děti, aby prospívaly na duchu i na těle. Svátý Josef má své místo, aby domov chránil před neklidem plynoucím z každodenní práce, zaměstnání nebo nezaměstnanosti. Zvláště nyní, kdy jsou rodiny v důsledku pandemie stavěny před zcela nové a leckdy stresující situace. Chrání před každým nebezpečím, které může domovem otřást navenek i uvnitř.

Sv. Josef nemůže nepřijmout naši prosbu ve chvíli, kdy do našeho života přijde pochybnost nebo tíseň. Zná lépe než my nejistotu přítomnosti a budoucnosti. Pomůžte nám, abychom se vzpamatovali, když přijdou obavy, pochybnosti a nebezpečí.

Náš diecézní biskup Jan zasvětil letos 1. ledna královéhradeckou diecézi patronovi roku 2021 sv. Josefovi a vyzývá nás, abychom se svěřili do jeho péče. Připomíná také, že máme možnost využít plnomocných od-

puštěk, které jsou s rokem svatého Josefa z rozhodnutí papeže Františka spojeny. Využijme tedy mocné přimluvy sv. Josefa a také všech darů, které jsou nám nabízeny.

Jáhen Josef

Buď zdrav, ochránce Vykupitele,
a snoubenče Panny Marie.
Tobě Bůh svěřil svého Syna,
v tebe doufala Maria.
S tebou se Kristus stal člověkem.
Svatý Josefe, ukaž se otcem i nám,
veď nás cestou života.
Vypros nám milost, milosrdenství a odvahu,
a braň nás před vším zlem. Amen.

Rok svatého Josefa a plnomocné odpustky vyhlášené papežem Františkem

V souvislosti s vyhlášením zvláštního roku zasvěceného svatému Josefovi vydala Apoštolská penitenciárie dekret, kterým se při příležitosti oslavy tohoto výročí uděluje od svátku Neposkvrněného početí Panny Marie 8. prosince 2020 do 8. prosince roku 2021 možnost získat zvláštní plnomocné odpustky všem věřícím, kteří:

- odmítnou jakoukoli zálibu ve hříchu, a
- splní tři obvyklé podmínky (sv. smíření, přijetí eucharistie a modlitba na úmysl Svatého otce), a
- „**zúčastní se akcí spojených s Rokem sv. Josefa při příležitostech určených Apoštolskou penitenciárií**“, tedy věřícím:
 - kteří alespoň 30 minut budou rozjímat nad modlitbou „Otče náš“;
 - kdo se zúčastní duchovních cvičení či jednodenního soustředění zahrnujícího meditaci nad postavou Mariina snoubence,
 - kteří během tohoto roku po příkladu sv. Josefa vykonají skutek tělesného či duchovního milosrdenství,
 - rodinám nebo snoubencům, kteří se společně pomodlí růženec,
 - kteří každý den svěřují svou každodenní práci ochraně sv. Josefa,
 - kteří se ve své modlitbě dovolávají přimluvy Dělníka z Nazareta, aby našli práci ti, kdo ji hledají, a aby práce všech byla důstojnější,
 - kteří se pomodlí litanie ke sv. Josefu nebo Akathistos (hymnus) ke sv. Josefu, celý nebo aspoň jeho část, či jakoukoli jinou modlitbu ke sv. Josefu, podle

vlastní liturgické tradice, na úmysl pronásledované církve a za posilu pro křesťany vystavené různým formám pronásledování.

Kromě výše zmíněných příležitostí se udělují plnomocné odpustky všem věřícím, kteří se pomodlí **jakoukoli oficiálně schválenou modlitbu** nebo vykonají úkon zbožnosti ke cti svatého Josefa, například se pomodlí modlitbu „K tobě, svatý Josefe“, a to zvláště:

- u příležitosti svátků sv. Josefa 19. března a 1. května,
- na svátek Svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa,
- o Neděli svatého Josefa (podle byzantské tradice),
- 19. dne každého měsíce a
- kteroukoli středu, která je v latinské církvi tradičně zasvěcená sv. Josefovi.

Senioři, nemocní, umírající a všichni, kdo za současného stavu pandemické krize nemohou ze zákonných důvodů opustit místo svého pobytu, mohou získat plnomocné odpustky ve svém vlastním domě nebo tam, kde se z důvodů překážky dané pandemickou krizí nacházejí:

- pokud nemají zalíbení v jakémkoli hříchu,
- mají úmysl co nejdříve splnit tři obvyklé podmínky (sv. smíření, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce),
- vykonají úkon zbožnosti ke cti svatého Josefa, útěše nemocných a patronu šťastné smrti,
- a přitom obětují s důvěrou Bohu bolesti a těžkosti svého života.

Jáhen Josef

Jeden dárek navíc

Děti z Misijního klubka v Proseči se sešly v kostele, aby vyzdobily kostel vánočními stromky, postavily betlém a přispěly na misijní projekt Jeden dárek navíc. Peníze ušetřené v adventní době děti zabalily do dárečků a položily pod stromeček, který si za odměnu nazdobily srdíčky.

Tentokrát podpoříme **428 chudých, osiřelých nebo opuštěných dětí v diecézi Rajshahi**. Děti trpí podvýživou, špatným zdravím a nemají příležitost se vzdělávat. Podpoříme výdaje na jídlo, léky, oblečení a školní pomůcky.

Doporučený příspěvek pro jedno dítě činí 890,- Kč. V Proseči děti vybraly 4400 Kč. Máme radost, že můžeme dětem v Bangladéši alespoň maličko zpříjemnit Vánoce:).

Misijní klubko

Příspěvek pro Barušku

V Proseči se za rok 2020 vybralo 160 kg víček za 6 Kč/kg. Společně se Sdružením Neratov jsme rodičům níže

uvedené dívky zaslali dohromady 2000 Kč. Baruška potřebuje nový speciálně upravený invalidní vozík. Ten starý je už malý a nevyhovující. Rodiče shánějí peníze jak se dá, ale bohužel jich stále není dost. Baruška se na vozíku ocitla následkem těžkého úrazu v raném dětství, při kterém utrpěla vážný úraz mozku a mnohočetné popáleniny. Vzhledem k vážnosti kombinaci postižení musí mít vozík speciálně upravený a pojišťovna nepokryje celou částku na pořízení nového vozíku. Baruška se vzdělává v Základní škole speciální Neratov. Je to usměvavá mladá slečna, která bojuje ze všech sil a rozdáva kolem sebe jen radost.

*Bronislava Havlíková,
ředitelka Základní školy speciální Neratov*

Každé víčko pomáhá

Ano, to je pravda - plastová potravinová víčka z PET lahví, oleje, mléka, octa, kečupu, šťáv atd., která ukládáte do igelitových pytlů v kostele. Plný pytel uzavřete a odvezete panu Nekvindovi do Podměstí. Odváží je na Moravu k dalším účelům. I nadále víčka přinášejte, sbírka nekončí :-)!

Marie Košňarová

Mám brýle, vidím Stvořitelovo dílo

Další dobročinná sbírka se týká dioptrických, slunečních brýlí, skel, obrouček beze skel (i různě polámaných) a pouzder na brýle. Odeslala jsem vše, co jste ukládali do krabic v kostele nebo přinášeli k nám domů. 96 ks brýle dioptrické úplné, 17 ks brýle neúplné, 14 ks brýle sluneční, 21 párů skel, 20 pouzder na brýle. Děkuji všem a prosím - pokračujeme v dobré věci pro potřebné.

Marie Košňarová

Poděkování

Vřelě díky laskavým srdcím, které mi byly oporou v době nemoci koronavirem.

Blance a Alžbětce za první a masivní pomoc, panu faráři za velkou duchovní podporu a za to, že se nebál za mnou přijít, Aničkám, Růžence a Anežce za povzbudivé telefonáty, Daně, Marii a Martě za výborné polévky a dobroty, a ostatním nejmenovaným za modlitby, které mne nesly a posilovaly.

Těž i já vyprošuji všem ochranu a pomoc našeho Pána, Panny Marie a všech andělů a svatých.

vděčně Anna Čermáková

Poštovní známky věčné a vděčné téma

Bliží se konec roku, chci vás opět informovat o naší dlouhodobé sbírce poštovních známek. Minulý týden jsem odeslala 4,1 kg známek, které jste po celý rok přinášeli do kostela. Pán Bůh zaplat' všem dobrodincům, kterým nebylo zatěžko známku vystříhnout s 1cm okrajem a celým razítkem. Je to maličkost - pro potřebné veliká pomoc. Příkládám pozdrav od misionářů a prosím – naše sbírka i přes nepřízeň situace, pokračuje.

Od německých misionářů, kteří spolupracují s Oblastní charitou v Otrokovicích, jsme obdrželi zajímavý dopis.

Pozdrav Bůh! Milí pomocníci misiím,

dá to málo práce, a přece se může během času z toho stát úžasná a účinná pomoc.

Je tím míněno sbírání poštovních známek. Jak často a bez rozmyšlení jsou vyhazovány obálky i se známkami na nich nalepenými. Stačí nůžky a známky ukládat do obálky. Někdy se také vyplatí ponechat celou obálku, pokud je na ní pěkně razítko či nálepka. Všechny takto sesbírané věci se vymění za peníze, se kterými se dá v našich misiích mnohé financovat. Je to vlastně pomoc, která nic nestojí.

Děkujeme vám za zaslání známky a chceme vás poprosit, abyste o této misionářské pomoci pověděli i svým kamarádům ve škole, známým a příbuzným.

S přátelskými pozdravy vaši vděční misionáři benediktini z Mynsterschwarzachu.

Marie Košnarová

Prosit a děkovat

Narodila jsem se v první třetině druhé světové války, která přinesla moc bolestí a utrpení lidem, ale nejvíce židovským rodinám a Romům. Jejich rodiny velmi trpěly, byla vyhlazena spousta Židů a i Romů, ba i hodně dobrých českých lidí. Moje paměť sahá do roku čtyřicet pět. Pamatuji si na konec války a slavné "Te Deum" v kostele a krásné mariánské písně o májové pobožnosti každý večer v naší kapliče. Jak vroucně lidé zpívali a děkovali za dar svobody a míru. Přišel rok 1948 a k moci se dostali komunisté. Byla to krutá doba, která trvala až do roku 1989. Nezbylo nám jen Pána prosit a za vše mu vroucně poděkovat.

Dostali jsme se i do světa za našimi hranicemi a s velikou láskou jsme zase děkovali a prosili o Boží pomoc. Nastal veliký příliv všeho ze zahraničí, což nám bylo mnohdy i ke škodě, ale už jen málokdo si vzpomněl Pánu za vše poděkovat. Lidstvo nabylo dojem, že je vše snadné a že si na vše vystačí samo. Prosba a dík se zase ztratily. A lavice v kostele začaly řádnout. Nebyl problém dostat se až na druhou stranu naší Země a člověk začínal být pánem tvorstva. Příroda se nerozumně devastovala až vzniklo tolik škody, která se velmi těžko a nebo vůbec nedá napravit. Prosit o vše a za vše děkovat se skoro úplně vytratilo. Říkalo se, povodně už nebudou, koryta řek jsou regulovaná, voda rychleji odtече a jsme bez starostí. Zase se zapomnělo prosit a děkovat, ale obrovské povodně přišly a co škody a starostí nastalo, se nedalo ani spočítat. Zbylo i trochu lidí, kteří Pána, který je k nám tak milosrdný a shovívavý, začalo prosit a jemu děkovat. Přišly vedra a po tři roky spadlo jen opravdu malinké množství vody, že příroda jen tak tak přežila. Při jednom kázání v kostele pan farář kázal: "Modlete se a proste Pána, on se nad námi smiluje a dešť nám pošle." A příští neděli, když bohoslužby končily, přišel veliký a klidný, dlouhý dešť. Lidé se vraceli domů celí promočeni, jen jedna malá dívenka ne. Protože ona celý týden přemýšlela, že si musí za týden do kostela vzít deštník. Kéž bychom také tak přemýšleli a Pána brali, jako malé děti. Prosili a děkovali.

Rok 2020 - vždy jsem si říkala, to bude dobrý rok, když má tak krásný leto počít. A on byl, zima byla jak se sluší, no nádhera. Ale jen leden a únor, a objevil se u nás v plné nádheře covid 19. Modlili jsme se dost a dost jsme děkovali? Nastala veliká starost, jak zvládnout tak těžkou situaci, jak se nebát a napanikařit, vždyť Pán se ukázal jako náš největší přítel a dokázal nám přinést pokoj, lásku a mír pro nás všechny své děti. Jen prosit a děkovat. Poslal nám také očkovací látku proti tak zlé a tvrdé nemoci. Měli bychom za ni prosit a děkovat. Slunce Boží lásky svítí na všechny jeho děti, ale je i hodně těch, kteří bojkotují jeho dary a nerozumným lidem silně pletou hlavy. Nepodlehnete nikdo z nás a dejte se očkovat pro zdraví své, své rodiny i všech lidí okolo vás.

A intenzivně prostě a Pánu děkujte a odpouštějte všem.

Věřím, že Pán nám jako vždy pomůže a mnoho lidí přivede na tu jeho správnou cestu.

S.P.

Oprava poškozené zdi u novohradského kostela

Jak mnozí víte, tak je tomu již více než 2 roky, co došlo ke zřícení části kamenné zdi u novohradského kostela a kameny se sesuly na přilehlou vozovku. Operativně jsme provedli odklizení kamene z vozovky a následně také při společné brigádě jsme uklidili zbytky zdi a zabezpečili ji. Již v začátku loňského roku byly provedeny projekční práce za pomoci ing. Josefa Dvořáka z Perálce a byly zahájeny sbírky na opravu. Také jeden z koncertů pořádaných v novohradském kostele byl jako benefiční věnován tomuto projektu a společně se podařilo na tomto koncertě vybrat cca 140 tisíc korun. Významně přispělo několik soukromých firem a také okolní obce - Nové Hrady, Příluka, Chotovice, Suchá Lhota, Leština a Libecina. Významní dárci budou uveřejněni na tabulce, která bude umístěna na opravené části.

Projekt na rekonstrukci zdi byl zpracován na všechny zdi nacházející se okolo kostela a celkový rozpočet je cca 2,5 milionu korun. Takovou opravu si samozřejmě farnost nemůže dovolit a projekt je tedy členěn do několika úseků a opravy budou probíhat postupně podle stavu zdi.

Již v loňském roce bylo plánováno zahájit opravu prvního úseku, ale z důvodu vysoké ceny nabídky nebyla akce realizována.

Velmi reálné je zahájení prací v letošním roce. K opravě byl vybrán úsek od hlavní brány, která směřuje od náměstí po roh u schodiště, které vede ke zvonici od silnice. Celkový rozpočet na tento úsek je ve výši 580 tisíc korun, jako zhotovitel bylo vybráno Stavební sdružení Boštík s.r.o. a realizovat by se oprava měla v období červen-říjen letošního roku.

Financování této opravy je zajištěno z našich prostředků (účelové sbírky v kostele, benefiční koncert) a dále potom je přislíbena dotace od Ministerstva kultury ve výši 149 tisíc korun. Pavel Boštík také ještě zpracovává žádost o dotaci z Pardubického kraje. Ovšem v této složité době, kdy jsou velké prostředky vynakládány na boj s pandemií koronaviru, bude tato podpora spíše pouze symbolická. Drobnou podporu přislíbila také obec Nové Hrady. Je tedy zapotřebí, také touto cestou, upřímně poděkovat všem dárcům a sponzorům.

Věříme tomu, že tedy v letošním roce bude konečně opravena nejhorší část zdi a zmizí tato vada na krásném a upraveném okolí našeho kostela.

Václav Nádvořník

Poklad

„...Tento poklad máme však v hliněných nádobách, aby bylo patrné, že tato nesmírná moc je Boží a není z nás. Na všech stranách jsme tísněni, ale nejsme zahánáni do úzkých... Vždyť víme, že ten, kdo vzkřísil Pána Ježíše, také nás s Ježíšem vzkřísí, a proto neklesáme na mysl: i když navenek hyneme, vnitřně se den ze dne obnovujeme..“

(2 Kor 4,7-8.14.16)

Otevřu okno a dívám se ven. Je podvečer. Světla a stíny lemují můj obzor, kde zapadá slunce. Dnes obzvláště jasná červeň obestírá tu tvář slunce, kterou tak důvěrně znám. A přesto, jako bych ji viděla poprvé. Blízko a přitom tak nedostižné... Víme tak málo. I přesto, že se může zdát pravý opak. Informací a zdrojů máme mnoho. Špatných zpráv taky. Jak moc má ale všechno to, co víme, vliv na prožívání našeho života? Na to, jak nám je... Vně jsme v různých oblastech omezení, možná i trochu ve vězení. Ale co pohled dovnitř? Co je v nás? Co neseme? Máme možnost volby. Naše srdce nám totiž zatím nikdo nespoutal. Tím žalárníkem jsme si možná někdy sami sobě. Třeba když dáváme přednost strachu před důvěrou, sklíčeností a pocitu bezraděje před otevřenou Boží náručí nebo do sebe necháme proudit cokoli, co v nás způsobí neklid a vezme nám pokoj.

Teď více než kdy jindy můžeme žít z bohatství v nás. Z pokladů vlastního srdce. Z toho bohatství, kterým sytíme vlastní duši. S tím jednou předstoupíme před Pána. Potrava Ducha, ta dává život tělu. To, co čerpáme, čím se zevnitř živíme. Kolik světla necháme proniknout do krajiny našeho srdce. Kolik živého Boha. Možná právě v této chvíli je vidět náš vnitřní stav oprostěný od všeho kolem. Máme možnost si tuto dobu postní prožít jinak, snad i lépe. Je větší ticho okolo a možná může být slyšet o to více tlukot našeho vlastního srdce.

Můžeme zvolit jak jít, opření o Toho, kdo našim srdcím vdechl život. Ten, který má moc nade vším. Nad naším životem a smrtí. Jak říká sv. Pavel: *“Bratři! Kdo by nás mohl odloučit od lásky Kristovy? Snad soužení nebo útisk nebo pronásledování nebo hlad nebo bída nebo nebezpečí nebo zabití? Ale v tom ve všem skvěle vítězíme skrze toho, který si nás zamiloval. A já jsem přesvědčen: ani smrt, ani život, ani andělé, ani knížata, ani nic přítomného, ani nic budoucího, ani moci, ani výška, ani hloubka, a vůbec nic stvořeného nebude nás moci odloučit od Boží lásky v Kristu Ježíši, našem Pánu“ (Řím 8,35.37-39).*

Uvědomuji si, že každý den, kdy otevřu oči a pozdraví mě to nedostižné slunce, je novým darem od Boha. Další den se mohu znovu nadechnout a žít tenhle život. Děkuji.. A teď, kdy píši tyto řádky, se musím trochu pousmát.. Slyším, jak si děti ve vedlejší místnosti propěvují: „Dej mi Pane víru, lásku, sílu. Dej mi Pane naději a pokoru..“

T.R.amtadadá:-:)))

Nauč nás modlit se...

Prosba, která se dožaduje s důvěrou

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Ježíš vkládá do úst svých učedníků krátkou a smělou modlitbu, tvořenou sedmi prosbami. V Bibli tento počet není náhodný, naznačuje plnost. Říkám smělou, poněvadž, kdyby ji nenapověděl Kristus, pravděpodobně by se nikdo z nás, ba ani ten nejslavnější teolog, neodvážil prosit Boha tímto způsobem.

Ježíš totiž svoje učedníky vybízí, aby se přiblížili a obrátili s důvěrou k Bohu několika prosbami, týkajícími se nejprve Jeho a potom nás. Otčenáš nemá žádné preambule. Ježíš neučí formulím, jimiž se Pánu zavděčit, nýbrž prosbám, a boří bariéry podrobení a strachu. Říká jednoduše „Otče“, ve vsí prostotě, jako se děti obracejí k tatínkovi. Oslovení „Otče“ je výrazem důvěrnosti a synovské důvěry.

Modlitba Otčenáš má svoje kořeny v konkrétní lidské realitě. Prosíme v ní například o chléb, vezdejší chléb, což je prostá, leč podstatná prosba, jež říká, že víra není „dekorativní“ otázkou, která je odtržená od života a přichází ke slovu teprve, jsou-li uspokojeny všechny ostatní potřeby. Modlitba začíná již samotným životem. Modlitba, kterou nás učí Ježíš, nezačíná v lidském životě, až když je plný žaludek. Tkví spíše všude tam, kde je člověk, kterýkoli člověk, jenž hladoví, pláče, zápolí, trpí a ptá se „proč“. Naší první modlitbou je v jistém smyslu už vzlyk, který provází první nádech. Pláč novorozence je předzvěstí údělu celého našeho života, našeho ustavičného hladu, ustavičné žízně a našeho hledání blaženosti.

Modlitbou Ježíš nechce zhasnout člověčenství, nechce uspat lidství. Nechce, abychom potlačovali otázky a přání a učili se snášet všechno. Chce naopak, aby každé utrpení a každý neklid byl vztažen k nebi a stal se dialogem.

Věřit je návyk dovolávat se...

Měli bychom být všichni jako Bartimaioš z evangelia (srov. Mk 10,46-52) – připomeňme si onu evangelní pasáž, jak slepec Bartimaioš, syn Timaiův, zbral u cesty před branami Jericha. Měl kolem sebe spoustu dobrých lidí, kteří jej okřikovali, aby mlčel: „Tiše! Jde Pán, Buď zticha. Neruš. Mistr je zaneprázdněn, neruš ho. Jsi otravný tím svým voláním. Neruš.“ On však na tyto rady nedbal a se svatou neodbytností žádal, aby se konečně ve svém bědném stavu mohl setkat s Ježíšem. A křičel ještě víc! A vychovaní lidé ho napomínali: „Ale ne, prosím tě, vždyť je to Mistr. Dělaš

ostudu!“ On však křičel, protože chtěl vidět, chtěl být uzdraven: »Ježíši, smiluj se nade mnou« (Mk 10,47). Ježíš mu vrátil zrak a řekl: »Tvá víra tě zachránila« (v.52), jakoby na vysvětlenou, že o jeho uzdravení rozhodla ona modlitba, ona invocace volaná vírou a silnější než zdravý rozum mnoha lidí, kteří chtěli, aby mlčel. *Modlitba nejenom předchází spásu, nýbrž ji v určitém smyslu již obsahuje, protože vysvobozuje z beznaděje toho, kdo nevěří ve východisko z nesisitelných situací.*

Nikdo z nás však není nucen držet se teorie, kterou kdosi v minulosti pojal, že totiž prosebná modlitba je formou slabé víry, zatímco autentičtější modlitbou je prý čirá chvála, hledající Boha, aniž by Jej zatěžovala nějakou prosbou. Ne, to není pravda. Prosebná modlitba je autentická, spontánní; je to úkon víry v Boha, který je dobrým a všemohoucím Otcem, je úkonem víry ve mně, nepatrném, hříšném a nuzném. Proto je modlitba, která o něco prosí, velice vznešená. Bůh je Otec, který k nám chová nezměrný soucit, a chce, aby k Němu jeho děti mluvily bez obav a přímo a oslovovaly Jej „Otče“; anebo se k Němu obracely v těžkostech slovy: »Pane, co jsi mi to učinil!« Můžeme Mu proto vypovědět všechno, včetně toho, co v našem životě zůstává znetvořené a nepochopitelné. On nám slíbil, že bude s námi navždy, až do posledního ze dní, které strávíme na této zemi. Modleme se Otče náš, počínaje takto, prostě: „Otče“ nebo „Tati“. On nás chápe a má moc rád.

(převzato z knihy o modlitbě Otčenáš - cyklus katechezí papeže Františka)

Adopce na dálku

Již mnoho let probíhá ve farnostech Proseč a Nové Hrady sbírka na Adopci na dálku.

Z ní se hradí výdaje na školní pomůcky, školní stravu, brašnu, uniformu, dopravu nebo ubytování konkrétním dětem, v případě našich farností Abhishekovi Nikam a Jessice S. Souz z Indie. Tyto děti tak dostávají příležitost získat vzdělání a s ním i možnost lepší životní perspektivy.

Ve svých pravidelných dopisech seznamují se svými studijními nebo i sportovními úspěchy, neboť např. dívka Jessica se také věnuje hodu koulí a diskem. V posledních zprávách se samozřejmě odráží i obava z pandemie a ani těmto dětem se nevyhnula distanční výuka. V dopisech dětí se vždy odráží upřímná vděčnost a ujištění o jejich modlitbách všem sponzorům.

V loňském roce se v našich farnostech na tento projekt vybralo krásných 26.511,- Kč, díky čemuž se mohlo přispět i dalším dětem, např. těm, které o své dárce přišly.

Vaše pomoc má smysl. Děkujeme.

Markéta Požárová, pastorační asistentka

Děti pomáhají dětem!

Milí misionáři,

*přijměte mnoho pozdravů z Národní kanceláře PMD a ujištění, že i přes složitou dobu zůstávám s Vámi skrze **modlitbu**, stejně tak všichni, kterým pomáháte **modlitbou, obětí a finančními dary**. Pro ně je každá pomoc v době pandemie o to víc potřebnější a velice důležitá! Proto Vás chci vybidnout, abyste, pokud to bude jen trochu možné, připravily misijní aktivity ve farnostech. Např. Misijní jarmarky s nabídkou misijních materiálů v kostelích, modlitební podporu v podobě misijního růžence nebo křížové cesty za lidi v misiích ap. Nic nezůstane bez Boží odměny a já Vám ze srdce děkuji!*

Vyřídíte, prosím ode mne Vaším nejmladším misionářům mnoho povzbuzení!

A hodně pozdravů od jejich kamarádů z misii, které jsou stejně Bohem milováni jako ony! Ať neustávají ve své snaze a modlitbách!

Přeji pokojné dny a ze srdce žehnám!

Leoš Halbrštát

Jednou z odpovědí Prosečského misijního klubka na tento dopis bylo uspořádání misijního jarmarku, který nelze uskutečnit tradičně jako v předešlých letech. V prosečském a peráleckém kostele jsou pro vás připravené jarní dekorace až do Velikonoc. Děti spolu s rodiči tvořili květinové zápichy, svícinky, jarní závěsy do oken, hnízdečka, ptáčky, háčované hračky apod. Těší nás, že výrobky v kostele mizí a pokladnička se plní, děkujeme:-)

Misijní klubko

Milí přátelé misií,

ze srdce vám děkujeme za modlitbu a finanční podporu! Díky Vaší štědrosti misijní klubko v loňském roce 2020 odeslalo na Papežská misijní díla dětí částku 22.110 Kč (karneval 2.700,-, podzimní jarmark 12.070,-, jeden dárek navíc 4.440,-, pokladnička v kostele 2.900,-).

Aktivita našeho klubka se ale nezaměřuje pouze na finanční pomoc. Za děti a misionáře v misijních zemích se především modlíme. V postní době zvláště modlitbu křížové cesty. Používáme k tomu modlitební knížky, které vydalo PMDD (jsou k dispozici v kostele). Křížovou cestu se modlíme různě. Doma v rámci večerní modlitby – každý večer jedno zastavení, nebo v rámci nedělní vycházky se 14 zastávkami. Starší děti se zapojují do čtení jednotlivých zastavení. Cílem křížové cesty bývá místo s již vztyčeným křížem nebo jakékoliv jiné místo, kde zanecháme kámen, květinu, kříž (často několik křížů), vyrobených během cesty z klaciků či větví. Odpoledne na křížové cestě je příležitostí, jak prožít společenství v rodině a zároveň se přiblížit k Pánu.

Za MK Marie Rejmanová

Rekonstrukce fary v Proseči

Milí čtenáři, rád bych vás touto cestou informoval o průběhu rekonstrukce prosečské fary, kterou již mnozí více jak rok štědrě a obětavě podporujete.

Cílem rekonstrukce, která navazuje a završuje předchozí etapy oprav fary, je vybudování kvalitního sociálního zázemí pro akce pořádané v multifunkčním sále, dále vytvoření samostatného bytu kněze odděleného od provozu ve zbytku fary a nakonec vybudování nového schodiště a zateplení půdy fary.

Pro realizaci zakázky byla na základě výběrového řízení vybrána fa Bošítk s.r.o. z Poříčí. Stavba započala v listopadu zbouráním staré přístavby a postavením nové na poněkud zvětšeném půdorysu. Díky příznivému počasí a také panu Mimrovci a panu Halamkovi se spolupracovníky byla nová přístavba do Vánoc pod střechem.

Po Novém roce započali pracovníci firmy zateplovat půdu, což zahrnovalo odstranění zpráchnivělého prkeného záklopu, vyvezení značného objemu hliněného zasypu, dále chemické ošetření krovu vč. výměny několika shnilých záhlaví, položení izolace a nakonec nový záklop. Tyto práce probíhaly po celý měsíc leden.

Od února začalo zdění příček sociálních zařízení a příprava betonování nového schodiště. Vše se podařilo dokončit do poloviny března. Mezitím započala instalace inženýrských sítí a pan Pavel Čermák se pustil do rozvodů elektřiny. Dosud jedinou komplikací se ukázala nivele nové podlahy chodby v 1. patře se starou podlahou v kněžském bytě. I tu se však díky vstřícnosti dodavatele podařilo vyřešit.

Co je ještě před námi? Z hlavních prací zbývá dokončit rozvody elektřiny a inženýrských sítí, dále omítky, obklady a dlažby podle návrhů paní Andrey Sodomkové, dokončení truhlářských prvků dveří a schodiště z dílny pana Jana Čermáka, instalace sanity a nakonec fasáda zadního traktu fary. Za příznivých okolností by se všech-

ny tyto práce měly dokončit do poloviny roku tak, aby v případě příznivé epidemiologické situace mohly nové prostory sloužit již o prázdninách farním akcím, Mateřskému centru a dalším skupinám, které se na naši faru tradičně vrací.

Finanční stránka rekonstrukce zatím probíhá podle předem stanoveného harmonogramu. Dosud jsme proinvestovali cca 1 mil. Kč, další cca 2,5 mil. nám bude třeba zaplatit. Díky účelovým sbírkám a četným darům již máme na účtu dalších cca 800 tis. Velmi si vaší štědrosti vážím a děkuji za ni. Kromě toho nám významně pomáhá Biskupství královéhradecké, a to jednorázovým příspěvkem 200 tis. Kč a dále příslibem výhodné půjčky ve výši cca 800 tis. Naše žádost o dotaci z MAS byla v prvním kole schválena ve výši cca 650 tis. Kč, nyní čekáme, zda ji potvrdí také Ministerstvo zemědělství, které má v tomto případě konečné slovo.

Závěrem bych chtěl poděkovat vám, kdo v nelehké době tuto pro nás velkou akci podporujete svými modlitbami, finančními dary i tím, že přikládáte ruku k dílu. Mezi všemi zde musím zmínit pana Josefa Dvořáka, který je projektantem díla a celou akci má na starosti jako stavební dozor.

Věřím, že se nám s pomocí Boží podaří toto dílo společně dokončit tak, aby v příštích letech sloužilo farnosti, duchovním správcům i prospěšným aktivitám jiných subjektů. Je mým velkým přáním, aby posloužilo k růstu Božího království mezi současnými i novými generacemi v tomto krásném koutu východních Čech.

P. Vladimír Novák

Kostel sv. Jana Křtitele v Perálci slaví 700 let

Kostel sv. Jana Křtitele v Perálci je jeden z nejstarších chrámů Páně v okolí.

Kostel v datech (z pamětní knihy fary Rychmburské)

1320 – byl pravděpodobně postaven, kdy mocní Berkové z Dubé u Lipého byli v držení tvrze na Rychmburku

1321 - vysvěcen dle verifikace (zachované v opise z r.1731) od biskupa pražského Jana z Dražic

1350 - připomíná se jako farní a byl jím do roku 1620 (farní budova zbourána počátkem 19. století)

1677 - dle visitační zprávy byl vykraden - měl jen misál a 3 zvony

1764-5 – dřevěná zvonice nahrazena nynější zděnou

1795 - do kostela udeřil blesk, který ale nic nepoškodil

1796 – zbořena kostnice

Hlavní oltář - z konce 16. století

Kazatelna - z roku 1747 od V. Zacha z Perálce za 5 zlatých zhotovená

Zpovědnice - z r. 1789 za 6 zlatých

Varhany - z roku 1808

Socha Panny Marie z lipového dřeva – z poč. 16. století

Zvony byly původně 3. Nejstarší z roku 1482 (výška 0,795m, průměr 0,815m) byl za 1. světové války zabaven k vojenským účelům. Další zvon je z roku 1577 (výška 0,62m, průměr 0,64m), kterým se zvoní dodnes. Třetí zvon pocházel z roku 1578. Byl zabaven za 2. světové války.

Primice Jana Kusého z Kutřína:

„Jan Kusý byl vysvěcen 20. 6. 1948 v Praze u sv. Víta arcibiskupem pražským Beranem.

Primici měl 27. června 1948 v Perálci o pouti.

Z Rychmburku vyšel průvod o 8. hodině do Kutřína a tam od 9. hodiny začaly obřady a pak průvodem slavnostním s hudbou p. Karla Havla ze Skutče do Perálce. Seřazen průvod, přes 1 200 účastníků, v Perálci před školou uvítán p. Fr. Macháčkem, předsedou MNV. Nadšeně pak před školou káže dp. Ferdinand Nesrovnal, býv. gener. duchovní rádce - pak slavná mše svatá v kostele za asistence p. děkana Jakubce ze Žamberku, vlp. Františka Sochy, rodáka z Rychmburku a jednoho bohoslovce a za přítomnosti okolních kněží. Kostel hřmí písní " Eihle, oltář! "

Proměny posledních let

1993 – rekonstrukce střechy s oplechováním

1994 – vnější omítka celého kostela, výměna šindelů na věži

1996 – oprava stropu kostela, oprava hřbitovní zdi, obnovení nápisu nad vchodem na hřbitov

1997 – vnitřní omítky kostela ...

Většinu oprav v těchto letech finančně hradil pan Josef Nešetřil, rodák z Hluboké. Bez jeho pomoci by se opravy v tak velké míře nemohly uskutečnit.

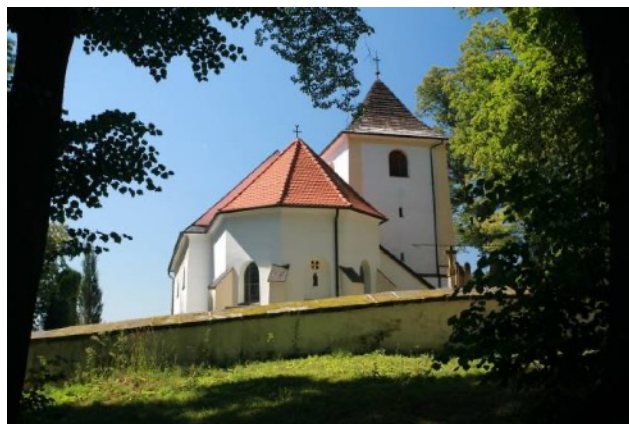
1998 – restaurování a plynování kostela, plynováním byly poškozeny sochy včetně oltáře

1999 – nainstalováno bezpečnostní zařízení

2000 - manželé Nešetřilovi věnovali dřevěný vyřezávaný betlém zhotovený řezbářem Františkem Pytlíkem z Hluboké

2001 – započato restaurování soch a oltáře

22. října 2006 – biskup Dominik Duka posvětil obětní stůl zhotovený zdejším truhlářem Josefem Bezděkem, reliéf beránka vyřezal řezbář František Pytlík z Hluboké

Kostel před opravou v roce 1993 a po opravě

2007 – výměna střešní krytiny na věži a sakristii firmou Odehnal a syn z Proseče

2019 - firmou Bošтік z Poříčí zahájena oprava věže kostela a nátěr šindelové střechy, současně byla provedena panem Janem Čermákem z Proseče obnova nátěrů vchodových dveří na hřbitov, u sakristie a hlavního vchodu do kostela

2021 – výměna dveří u hlavního vchodu do kostela – pan Čermák

22. 10. 2006 svěcení obětního stolu

2007 výměna střešní krytiny

Pověst o vzniku kostela

Přenesený kostel českorybenský

„Také Českorybenští chtěli mít důstojný stánek, kdy by světa Pánu obětovati mohli, a jali se kopati proň základy a klásti je. Ale nastojte, v noci zmizelo vše, základy i stavivo. I počali Českorybenští znova kopati a znova zdíti, ale z opatrnosti postavili na noc k staveništi stráže.“

Vše klidně odpočívalo, ani lístek se nehýbal, všude ticho, jen cvrčkové v blízkých polích provozovali svou křiklavou hudbu, a kvákání žab z potoka je doprovázelo. A krom toho hodinu za hodinou zazněl roh hlásného rychmburského hradu a hlídači chystali se proto ku spánku. Zazněl roh hradní opětně, hlásný odtroubil 12tou, a aj, před udivenými zraky hlídačů zvedlo se v nočním šeru celé hotové zdívo kostela do výše a jalo se pohybovati k lesíkům u Zachovy hrobky a dále na sever směrem k Perálci.

A ráno mohli hlídači udiveným sousedům pouze říci, co se v noci přihodilo. Větší ještě bylo jejich podivení, když z Perálce přišla vzápětí zvěst, že základy českorybenského chrámu pevně spočívají v samotném Perálci na kopečku u silnice. " Vyšší moc tu patrně zakročila," mínili Českorybenští a vzdali se svého záměru a přičinili se spolu s Peráleckými, aby kostel vystavěn byl v Perálci.

Jen v pověstech ozývá se dnes událost zázračná, v pověstech jen mezi lidem českorybenským a peráleckým a v se-zvánění kostelních zvonů toho přeneseného kostela.

Když rozezvučí se jejich kov údery mohutných srdcí, zní to velebně celou krajinou "**Přenesen jest, přenesen jest**".

(Antonín Hlinecký: Z dob šerých a dávných)
připravila Marie Dvořáková

Trika jsou v pohodě, ale potřeboval bych teplotku...

Pá 19.3. 18:25

Slunce již dávno prostoupilo horizont a vše se pomalu ukládá ke svému pátečnímu spočinutí. Zbývá posledních 14 dnů a VELKÝ PÁTEK se bude dít, tak jako mnohokrát se dál a dále děje, protkán v příběhu Ježíše Krista, Boha Otce a Ducha Svatého v jedné osobě.

Pá 19.3. 18:26:77

Tady a teď... v tomto příběhu důležití. Tento příběh už digitální technologie současného tisku shromažďují a jednotlivá zrníčka tonerů se již brzy zformují ve slova, která se vytisknou na mé stránky, stránky tohoto časopisu. Časopisu, který právě pročítáte i když je možné, že PÁTEK VELKÝ už nás, vás minul.

Pá 19.3. 18:77 nekonečno

Jsem již dávno mimo dění tohoto světa, vzpomínám, maminka mi říká: "moje malá buničino" (maminku ve skutečnosti nemám). Vyprávěla mi krásné pohádky a když mě lechtala, byly to barevné šmouhy, byla se mnou, ta krásná čísla, malby a písmena.

Po 29.3. 18:25

Z tiskárny Osík volají časně ráno a v rozechvělé zprávě potvrzují: "je hotovo".

Super-moderní chytrý telefon, tetelící se písmenka chvějí i paní Dvořákovou.

A už mě předává k předávání.

Neurčito

Kdo vlastně jsem? Jsem papír, ze kterého právě čtete. Jsem strom vyrostlý okolo, jsem hmota, která potřebuje vás... a tak. Jsem prostředek dobra i zla. Zachytávám, předávám a stvořen ke svobodě, kterou můžeme sloužit.

Váš ctěný pan PAPIŘ
(záznam monologu sestavil Petr Poslušný)

Srovnání zemí EU podle počtu úmrtí s nemocí covid-19 na milion obyvatel:

Země celkový počet úmrtí na milion obyvatel:

■ ČR 2 252	Rumunsko 1 137
■ Belgie 1 952	Lucembursko 1 126
■ Slovinsko 1 900	Rakousko 997
■ Maďarsko 1 825	Lotyšsko 955
■ Itálie 1 717	Nizozemsko 953
■ Bulharsko 1 701	Irsko 921
■ Portugalsko 1 642	Německo 888
■ Slovensko 1 614	Malta 822
■ Španělsko 1 559	Řecko 700
■ Chorvatsko 1 395	Estonsko 571
■ Francie 1 348	Dánsko 414
■ Švédsko 1 311	Kypr 275
■ Polsko 1 288	Finsko 145

Zdroj: ourworldindata.org/coronavirus

https://www.idnes.cz/zpravy/zahranicni/evropa-pocet-nakazenych-obeti-pandemie-koronavirus.A210319_194027_zahranicni_misl

Proseč intence

- 4.4. Za Emilii a Josefa Nešetřilovy a ten rod.
- 7.4. Za Františka a Martu Štěpánkovy a syna Josefa.
- 8.4. Za Jaroslavu Němcovou, manžela a celou rodinu.
- 9.4. Za Josefa Štěpánka, rodiče a živé a zemřelé toho rodu.
- 11.4. Za Josefa a Annu Košnarovu, živé a zemřelé toho rodu.
- 14.4. Za Boženu a Josefa Pravcovy.
- 16.4. Za Vojtěcha Košňara a děti s rodinami.
- 19.4. Za Marii a Františka Flídroy.
- 21.4. Za Boženu Bilou, rodiče, manžela a sestru.
- 23.4. Za rodinu Odehnalovu a Krskovu.
- 26.4. Na poděkování.
- 29.4. Za Josefa Bureše a rodiče.
- 30.4. Za Stanislava a Marii Soukalovy.
- 2.5. Za rodinu Částkovou, živé a zemřelé a za sestru Charitas.
- 3.5. Za Lukáše Hromádku, otce Bohuslava a celou rodinu.
- 5.5. Za Boženu a Josefa Soukalovy a rodiče z obojí strany.
- 7.5. Za Jaroslava a Boženu Meliskovovi a požehnání pro celou rodinu.
- 9.5. Za rodinu Doubravovu, Feltlovu, Němcovu, Novotných, živé a zemřelé z rodu.
- 10.5. Za Františku Zavadilovu, manžela a celou rodinu.
- 12.5. Za Jana Košňara, rodiče a bratra Martina.
- 14.5. Na úmysl dárce.
- 16.5. Za Jana Černého, syna a požehnání pro celou rodinu.
- 19.5. Za Jana a Emilii Holomkovy a celý rod.
- 24.5. Za Jarmilu Malinskou, manžela a dva syny.
- 28.5. Za Josefa Víška a rodiče z obojí strany.
- 30.5. Za Martu Zelenkovou, manžela, vnučka a zetě.

Časopis pro vnitřní
potřebu farností
Proseč, Nové Hradky a Perálec

Duchovní správa:
P. Mgr. Vladimír Novák
telefon farní kancelář:
734 435 054
(PO - PÁ 11.00 - 14.30)
e-mail:

farnispolecenstvi@centrum.cz

Uzávěrka příštího vydání bude
13. 6. 2021

e-mail pro posílání příspěvků:
fs@1969.cz

P.S. Těžko se mi nese tento kříž... s účtou pan PAPIŘ